

Dankwoord

Na 4 jaar, een heleboel vissen, een slordige 50.000 kilometers werkverkeer en een ontelbaar aantal buisjes, eppjes en puntjes is het dan eindelijk zover. De klus is (bijna) geklaard, het proefschrift is een feit. Hoewel het voorblad anders doet vermoeden, is dit proefschrift geen eenmans-actie geweest. Middels dit stukje wil ik een ieder bedanken die bijgedragen heeft aan dit proefschrift, op wat voor manier dan ook.

Allereerst wil ik Henk Goos noemen, mijn promotor en directe begeleider. Ik weet nog goed dat in de zomer van 1996 het verlossende telefoontje kwam. Ik zou voor mijn scriptie 5 maanden naar Portugal gaan. Dit werden uiteindelijk maar 3 maanden omdat jullie met mij “in zee wilden gaan”. Ik heb in al die tijd nooit spijt gehad van deze beslissing. Henk, ik wil je bedanken voor het vertrouwen. Je hebt altijd met een wakend oog toezicht gehouden op dit project. In het begin heb je de jonge hond in mij aardig weten te temmen. Je hebt me geleerd de rode draad te vinden in het onderzoek en je daar dan ook echt aan te houden. Jouw goede zorgen, zowel voor mij alsook voor de groep, zijn erg bepalend geweest voor het plezier dat ik in mijn werk gehad heb. Je hebt daarom, denk ik, de bijnaam “Mother Goos(e)” terecht verdiend. Als ik terug kijk op deze 4 jaar, dan heb ik erg veel van je geleerd, zowel op wetenschappelijk vlak alsook op het organisatorische vlak. Verder ben ik erg blij geweest met je taalkundige correcties in al mijn manuscripten. Dacht ik dat ik het aardig verwoord had, dan wist jij het toch nog anders te brengen waardoor het net wat eleganter overkwam. Aan het eind van je loopbaan als actieve professor heb je niet veel vrije tijd gehad. Drie promoties in zes weken tijd, brengen ontzettend veel werk met zich mee. Daarnaast had je ook nog een hoop andere beslommeringen. Ondanks dat heb je ons alledrie naar de finish weten te helpen. Henk, nogmaals bedankt voor al je goede zorgen en ik hoop dat je nu wat meer tijd over hebt voor je zelf.

Jan Lambert, hoewel ik aan het einde van mijn 4 jaar pas echt gebruik kon maken van jouw specialisme, was jij toch aangewezen als mijn co-promotor.

Jouw algemene kennis van de biologie en jouw gave om “advocaat van de duivel” te spelen zijn erg nuttig geweest bij de vele werkbesprekingen die we gehad hebben. Samen met Henk vormde je, wat mij betreft, een ideaal team. Ook de vele gezamenlijke tochtjes naar Wageningen, soms afgesloten met een hapje of een drankje bij jou thuis, heb ik erg gewaardeerd. Jan, bedankt.

Uiteraard moet ik mijn onzichtbare werkgever bedanken, de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) en ik wil daarbij met name mevrouw den Rooden noemen. Bedankt voor alle vriendelijke hulp bij de verschillende administratieve verrichtingen (reisdeclaraties, ouderschapsverlof, etc.).

Zonder de inzet van extra mankracht (sorry Astrid, maar het is echt “man”kracht), begin je als oio niet veel. In mijn geval heb ik erg veel aan mijn studenten gehad. Tom Groeneveld, Edward Kuijter en Eelco Keuning, zonder jullie hulp zou dit allemaal echt nooit gelukt zijn. In de wandelgangen werden jullie gekscherend de “stress-boys” genoemd, maar ik hoop dat ik jullie niet al te veel gestressed heb. Ik heb het zelf niet zo ervaren, alhoewel er soms wel erg drukke dagen bij zaten. Bedankt voor alle gezelligheid en vooral voor jullie inzet. Met plezier heb ik voor jullie begeleiding gezorgd en ik wens jullie succes met jullie carrières.

Coby Janssen-Dommerholt en Wytske van Dijk, mijn paranimfen. Tijdens de vier jaar tijd heb ik op de werkvloer het meeste met jullie te maken gehad, zeker gezien de hoeveelheid assays die ik gedraaid heb. Alhoewel er in mijn project geen analytische ondersteuning ingepland was, waren jullie toch altijd bereid om mij te helpen. Ik wil jullie bedanken voor alle gezelligheid op het lab en ook voor jullie interesse in mijn project, maar ook in ondergetekende persoonlijk. Ook onze samenwerking tijdens de jaarlijkse Endo-cursus was een succes, als we het tenminste niet over de resultaten van de studenten hebben. Ik vind het geweldig dat jullie allebei zo enthousiast reageerden toen ik vroeg of jullie mijn paranimfen wilden zijn. Eigenlijk was dit ook wel nodig, want dit project was met name een mannenproject (zowel wat betreft proefdier, als ook wat betreft direct betrokken personen) en op dit punt vind ik vrouwelijke inbreng en ondersteuning toch prettiger.

Ook de andere analisten en vaste medewerkers, ontzettend bedankt; Thijs Zandbergen (voor de in situ, je hulp bij het hypofyses verwijderen en uiteraard, de thee), Ine Hassing (kamergenoot en altijd bereid tot een praatje over van alles en nog wat), Joke Granneman (koud hè, Antarctica), Rüdiger Schulz (jouw enorme kennis heeft me regelmatig goed aan het denken gezet), Jan Bogerd (bedankt voor de lessen in moleculaire biologie, die komen nu goed van pas), Jan Peute (is sporten nou echt nog wel gezond?), Astrid Freriksen (moeder overste?).

Verder wil ik mijn collega-aio's in Utrecht noemen, die net als ik in het zelfde schuitje zitten of zaten. Jullie weten hoe het is als er iets fout gaat, of toch niet helemaal gaat zoals verwacht. Frank Rebers (je bent toch wel een beetje mijn "grote" voorbeeld geweest), Eduardo Cavaco (your work was inspiring, muito obrigado), Koen Braat en Maarten Blom (allebei mede-aio-vaders, geweldig toch!), Eline Dubois, Henry Vischer, Marion Blumenröhr en Cristina Teves. Allemaal bedankt voor de gezelligheid.

Naast collega-aio's in Utrecht waren er ook nog de illustere "partners in stress" in Wageningen en Nijmegen. Ook jullie zitten of zaten geregeld tot over je oren in de stress. Mijn motto was altijd dat je de stress het beste bij de vissen kon laten en zolang ik vissen had viel de persoonlijke stress inderdaad mee, maar dit had eigenlijk een andere reden. Voor mijn geheim, zie het laatste stukje van dit dankwoord. Michael Tanck, Erwin van den Burg, Marc Engelsma, Neil Ruane, Jurriaan Metz en Jeroen Saeij, bedankt voor jullie steun en interesse in de gezamenlijke projecten. Ook bedankt voor jullie lessen over de andere aspecten van de stressadaptatie.

Uiteraard werden ook deze mensen gecoacht. De 3-maandelijkse werkbeprekingen, hebben veel betekend voor mijn onderzoek. Sjoerd Wendelaar Bonga en Gert Flik, bedankt voor jullie kritische opmerkingen en interesse. Hans Komen, bedankt voor alles, ennuh..... als jij in de stress zit, kom je maar langs in Noorwegen. Wim van Muiswinkel en Lidy Verburg, van jullie heb ik veel geleerd over het immuunsysteem van de karpers.

No fish, no glory. Oftewel, wat had ik moeten beginnen zonder vissen. Daarom mijn speciale dank voor alle dierverzorgers. De karpers werden in Wageningen gekweekt. Sietse Leenstra, Aart Hutten en Menno ter Veld (hoeveel vissen heb je nodig?). Jullie hebben er altijd voor gezorgd dat ik keurig op tijd mijn vissen kreeg en altijd in perfecte conditie (Michael en Hans, jullie ben ik niet vergeten, ook hiervoor bedankt). De vissen werden vervolgens vervoerd naar Utrecht en ook daar moest goed voor ze gezorgd worden. Meneer van Oostrum, Henk Schriek, Job Jansen (goed, m'neer!) en Ko van Rootselaar. Bedankt voor jullie hulp bij het voeren, met name in het weekend.

Gerard Stooker en Ed van der Veen van het atelier, door jullie kwam er tenslotte schot in de zaak.

Angela de Lange, je staat er ook in, hoor. Angela, gewoon bedankt voor alles. Je nuchtere kijk op de dingen des levens en je luisterend oor heb ik erg kunnen waarderen, en uiteraard mag ik je dropjes niet vergeten te vermelden.

Cor Nijhof, bedankt voor de gezelligheid, ennuh.... ik drink nog steeds geen koffie.

Verder wil ik de mensen van Zuid 3, de afdelingen Beeldverwerking & Vormgeving en de fotografie bedanken, en dan met name Maarten Terlouw en

Pieter van Dorp van Vliet. Maarten, bedankt voor je hulp met de IBAS. Pieter, ontzettend bedankt voor de uiteindelijke verwerking van dit proefschrift. Het eindresultaat is werkelijk schitterend geworden.

Als laatste wil ik een aantal mensen uit de persoonlijke hoek bedanken.

Mormor Jensen, tusind tak for alt. Som du kan se har jeg fået hjælp af Jette med at oversætte til dansk. Du har fortjent dette, fordi du altid er der, hvis vi har brug for hjælp, samt din dør står altid åben. Jeg håber at vi længe endnu må have denne fornøjelse. Tak for din gæstfrihed, og din interesse i mit arbejde, samt i mig personligt. Som Michelle altid siger, I love you too!

Jette, ontzettend bedankt voor je hulp met het Deens.

Ten slotte wil ik mijn ouders bedanken. Wie had gedacht dat ik het nog eens tot dr. Consten zou schoppen.

Als allerlaatste wil ik uiteraard mijn thuisfront bedanken.

Michelle, je hebt me altijd in alles gesteund. Veel belangrijker nog, je hebt me laten zien wat werkelijk het belangrijkste in het leven is, namelijk je gezin. Er staat ons voor de toekomst een spannende tijd te wachten en ik ben erg blij dat jij die met mij wilt delen. Ik kan je alleen niet beloven dat ik in de weekenden niet naar die guppies van me moet. Jeg elsker dig.

Jeremy, zonder jou zou ik het een stuk moeilijker gehad hebben de laatste tijd. Jij bent mijn geheim tegen stress en ik ben blij dat ik de mogelijkheid gehad heb om veel tijd met jou door te brengen. Er is niets ontspannender dan na een drukke dag thuis te komen en dat ondeugende koppie van jou te zien. Werkelijk alle stress valt dan van je af en er is nog maar één ding dat dan telt. Jij !!

Dimitri